

Park pro všech dětí všichni pro park

Zostavili: p. K. Malinovičová
p. A. Kleinová
M. Kleinová - výtah a koč.
Vedla: Mgr. Holoubková

Náš park v minulosti

Dostali sme na úlohu napísať niečo o minulosti, prítomnosti a budúcnosti nášho parku. Myslím si, že to je téma s ktorou by sa mal zaoberať každý z nás. O minulosti toho veľa neviem, pretože som ešte malá, no pokúsila som sa spísať moje staršej mamy. Bola som veľmi prekvapená, keď mi babka povedala, aký bol náš park krásny a čistý, keď Ruský cáršiel bývala grófka Lónyay s gródom. Mali veľké množstvo služobníkov a mohli sa pochrániť, že moja prastará mama bola u grófky chýšnou. Mali mnoho koní, ktoré chovali vo veľkých koniarňach, v ktorých sa v súčasnosti nachádzajú priestorové štúdiá - u. O úprave rebrne sa starali záhradníci, ktorí mali svoju vlastnú budúcu, je v súčasnosti vyvíšá ako súkromné byty, ktoré majiteľia musia zachovať v pôvodnom stave. Kanálom sa na lodkách prevádzali drobní páni a pani, prechádzali sa ovocnými sadmi a vyžívali si na veľkých polovkách. Múšadla mi spomenúť, že budúca brv. Červený brv, bola vyvíšá, ako lazarety v ktorom sa liečili zranení vojáci z prvej svetovej vojny. Muselo to byť úžasné prechádzkať po japonskej záhrade, ktorá bola vydobená sochárskymi dielami, či kúrovou záhradou. Tu parku patrí aj vodárenská veža, ktorá nádobovala kašiel vodou. Pri prechádzkach potom si (prechádzam) predstaviť ako to tu mohlo byť v "minulosti". V byto predstave mi pomáhajú už len fotky a rozprávky s mojou starou mamou a som veľmi rada, že kouru mohli práve starých rodičov siahajú do byto minulosti.

Náš park v prítomnosti

Náš park v prítomnosti zial nie je v takom veľkolepom a upravenom stave ako v minulosti. Prítomnosť zial dá každému rozmyšľať sa nad každým z nás, ktorí prispievajú ku katastrofálnemu stavu v ktorom sa nachádza náš park a starby k nemu patria. Je neuvěřiteľné, že kto. kanálom v ktorom je momentálne nahromadený odpad niektorých rusovských domácností, v ktorom je voda mútna a znečistená v minulosti plávali ryby a premávali loďky. Zelená je zamedzaná a pri občasných prechádzkach parkom, či lesoparkom sa pripadá ako v pešale. Treba dbať na to, aby som sa pohybovala po chodníkoch lebo na líkach je viac prachu a ovčieho kusu ako trávy. Líky nedolia ľúbe vody, ale netom rozviat, či ľudskou rukou nahodené odpady. Park je, či v lete, či v zime plný návštevníkov, no zial riva prázdnou, keď sa koná dobrovoľná brigáda. Myslím si, že by akú na udržiavanie čistoty parku, mohlo byť omnoho viac, no hlavne by sme si želali viac dobrovoľníkov, ktorí sa brigádujú. Som o tom presvedčená, že by sa určite našli aj ochotní ziaci, ktorí by sa tiež s radosťou zúčastnili, či by len podpory a vspelenie rodičov. Verím, že sme na ceste zlepšenia, lebo si do svedomia vstupujeme čoraz častejšie a dŕžame, že v budúcnosti, keď ja budem dospelá a budem mať svoje deti, znovu bude rusovský park taký očarujúci, ako keď sa popod rozkríknuté gaštaný prechádzali profi a velyáni.

Kaš park v budúcnosti

V mojej fantázii si náš park v budúcnosti predstavujem takto: v prvom ra-
de musia byť upravené chodníky, ktorí buda pri návštevných parku dodržia-
vať, aby sa rýchločne minčila selén, ktorá je krásne upravená. Kanál je vyčistený,
v vode plávajú ryby. Na brehoch kvitnú nerábky a podvečer je počut kňos
ráb a spev vtákov. Strekom parku je veľkolepý kaštieľ, v ktorom sa nachádza aj
múzeum, ktoré návštevníkom (práve ktoré návštevníka) priblíži minulosť Ru-
sovíc a Rušovčanov. Očistotu, údržbu a poriadok v parku sa starajú
pracovníci, ktorí dbajú aj o disciplínu návštevníkov. Každý milovník prvo si
po svojom miláčiku očistotu. Tam heda, že ľudia v blízkosti i ďaleka
chodia na návštevu parku či kaštieľa a odchádzajú nasťšený, plný spomienok
na Rušovce aj sa prechádzam popod rozkvitnuté gaštanj ako grofi keclysi...

